

А. Добринов

се научих да декламирам и отг тогазъ се разви у мене любов към поезиата.

Чръз Вашитъ уълъстелни и живописни описания: „Въ ндрата на Родонитъ“ и Рылска пусгния“ азъ се запознахъ съ прѣлеститъ на родния край и се научих да ги цѣня. И сега за утрото по случай Вашия юбилей азъ разучавамъ „Въ бури“, дѣто тѣй трогателно възпѣвате злочестата народна участь дори до днесъ...

Велики учителю,

Славни поете, здравитъ за гордость на отечеството, за радост и поука на насъ малкигъ...

Поклонъ отъ Вашата малка позната, онази, която при послѣдното Ви посѣщение на Хисаря има високата честь да походи редомъ съ Васъ, за да Ви покаже пакъ за „Момина Баниа“.

Пловдивъ.

Катя П. Ковачева,
уч. III прог. кл.

Чужди

До Министерството на Народното просѣщение.

По случай юбилея на най-великия между великогъ славянски поети, Иванъ Вазовъ, азъ искрено се прѣкланямъ прѣдъ неговото творчество.

Прага.

Владимиръ Сисъ.

Чутовни господине и учителю,

Въ дена, въ който цѣлнитъ братски български народъ прославя Вашата богата 50 годишна литературна дѣятельност и празнува 70 годишната Ви, въ затътеното плавинско седале на Кърконоштитъ — безградно скѣпнитъ планини на всѣко чешко сърце—Ви споменава и чешкитъ учител; мислено Ви стиска ръката и отъ сърце Ви желае:

„Бадете много, но много дълго здравъ, сѣдѣтъ и щастливъ—за свои

радостъ и за щастие и радостъ на цѣлния любезенъ Ви Вашия народъ, а и за радостъ на далечния Ви поклонникъ.

Всички желаемъ Вашитъ народъ да възлѣзе въароленъ и силенъ отъ грозната всесвѣтска война и даго скоро настѣпни поздравие между всички братски славянски народи, та най-любезнѣшната Слава — милка да види челата си сплетени чръзъ истинска братска любовь!

Въ Собѣславина, поща Сивянин-Подолы, 26 окт. 1920.

Съ дълбоко уважение, прѣдавамъ Вамъ
Иосифъ Несвабда, учителъ.

Високоуважаеми
господинъ Иванъ Вазовъ,

По молбата на развитъ литературни и учени украински организации, въ това число и Министертството на Народното Просѣщение и Украинския Университетъ въ Каменецъ, имамъ честь да Ви поднеса, високоуважаеми господине, дълбоко съдѣленъ поздравъ по случай навршване днесъ 50 години отъ Вашата многоплозна литературна дѣятельностъ въ полза на близкия на Украйна български народъ. Вашитъ дълбоко-поучителни патриотически трудове намиратъ особено живъ откликъ въ дулата на украинца, защото онаго освободително време, което неотдавна прѣживитъ България и което така дивно е изобразено въ Вашитъ безсмъртни творения, сега прѣживитъ нашинитъ украински народъ.

Като изтъквавамъ това приятно за мене покрчение на горнопоменатитъ украински учрѣждения, имамъ честь да Ви помола да присѣднѣните къмъ многобройнитъ поздравя, поднесени Вамъ въ тоя сѣкъ за Васъ дена, сѣщо и моя най-почтенъ привѣтъ.

П. Драгомирецки,

прѣседателъ на Украинската Република.

Българска съ народни шарки — даръ отъ пловдивския художникъ Г. Ботушаровъ.

Ив. Славков

Вазова като най-същностна илюстрация на първото същностно време да присѣднѣните.

ХУДОЖЕСТВЕНА
АКАДЕМИЯ
за
граковѣ.

До Министерството на Народното Просѣщение въ София.

Поканата за участие въ чествуването на Иванъ Вазова получихме въ следенъ дена на празника, поради което не можахме да пратимъ телеграма. Сега изпращаме уверение, че същиятъ си сърце се присѣднѣваме къмъ българския народъ въ чествуването на своя велики писателъ.

Съ почитъ: Янъ Лосъ
(Вторитъ подвѣсъ не съ четѣ).

Господине Министре,

Имамъ честьта да получа вчера Вашата любезна покана за участие въ 50-годишнината на Иванъ Вазовъ. Благодаря на Ваше Прѣвъзходителство и азъ бихъ бидъ честитъ да дойда въ София, за да присѣднѣвамъ на този прѣзвѣкъ въ честь на Вашия велики поетъ. Но понеже Вашето любезно писмо дойде твърдъ късно, моля Ви да приемете заедно съ съжаленията ми изказа на жонитъ гордици желаниа за напрътка на българския народъ, както и жонитъ почитателни поздравя.

Познанъ.

Кметътъ на гр. Познанъ.

Генералъ отъ кавалерията Петъръ Петровичъ Канитинъ, руски емигрантъ, по-младитъ братъ на българския народенъ герой подполковникъ Канитинъ, знадналъ за освобождението и свободата на България полъ Стара-Загора, на чело на 3-тата дружина съ самарското знаме въ рѣцитъ.

Многопочитаеми и драги Иванъ Минчевъ,

Позволете ми, като на следенъ отъ най-старитъ генерали на биналата славна руска армия, да Ви поднеса чувствата на моего възхищения и жонитъ сърдечни поздравя за семдесетгодишнината на Вашия плодотворенъ животъ и за петдесетгодишнината на славната Ви поетическа дѣятельностъ.

Бидѣнитъ въ Стара-Загора, азъ бихъ щастливъ и дълбоко трогнатъ да видя, колко сърдечно и съ голта любовь чувствуваше населението свои велики народенъ поетъ.

Прѣдъ единъ срокъ отъ 50 години Вие освѣтявахте гъмнината и